

kjer bode slavna tamošnja jama razsvitljena z 20.000 plameni. Vožnja je na polovico znižana.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — 24. dne t. m. je vladna „Wien. Ztg.“ proglasila cesarski patent, s katerim se zbornica poslancev državnega zbora razpušča in se imajo nemudoma pripraviti in izvršiti nove volitve. Vsled tega ukaza bodo volitve se pričele v nekaterih deželah uže 24. dne t. m. in vse končane 8. julija. „Odkritosrčno govoriti — pišejo „Polit. Fragm.“ — nismo take naglice pričakovali od ministra Taaffe-a, vsaj nismo mislili, da se bodo volitve vršile v času, ko ima ljudstvo na deželi z žetvijo in košnjo dela na kupe. Kmetje uže tako niso preveč vneti za volitve; če pa so zdelom na polji preobloženi, se je še večje malomarnosti bati. Mi ne vidimo nikakoršnega pravega vzroka za tako naglico. Če novi minister notranjih oprav uže komaj čaka, skušati svojo vladno moč in videti novi obraz zbornice poslancev, bojimo se, da ne bi se hudo zmotil, ako ima res še resno voljo, večino v zbornici vzeti pseudo-liberalizmu, ki je dozdej tam gospodoval, in pa pripomoči, da večino doseže državnopravna stranka.“

— Presvitli naš cesar je kupil od hčere Vuka Karadžića 400 iztisov Vukovega ljudskega izdanja starega in novega zakona in ga daroval bosenskim ljudskim šolam. Polovica pa s cirilico.

— Zanimiva novica o magjarski vladi je došla nam iz Frankfurta. Ondi namreč opazujejo uže nekoliko časa, da se nenavadno zelo iščejo akcije avstro-ogerske narodne banke. Pa kdo je kupec teh akcij? Nihče drug, ko ogerska vlada sama! Magjarska vlada, pravijo, je prepričana, da to zahtevajo interesi magjarski zato, da ostane njej odločen vpliv ne samo na ravnateljstvo banke, temuč tudi v zboru delničarjev. Pravijo, da to novo sredstvo za veljavo magjarsko se je novi finančni minister Szapary naučil od praktičnih Angležev, ki so ob svojem času pokupili veliko število akcij suezkega prokopa. — „Obzor“, ki

to poročilo prinaša, pravi, da bi se utegnila rabiti tudi prislovica: „quod licet Jovi, non licet bovi.“

— Bolgarski knez, princ Battenberg, je došel 23. dne t. m. na Dunaj, kjer ga je naselbina ondi bivajočih Bolgarov po deputaciji na kolodvoru z navdušenim govorom pozdravila. Ker knez ni zmožen bolgarskega (slovenskega) jezika, je bil nagovor in odgovor — nemški. Drugi dan ga je sprejel cesar. Z Dunaja je potoval knez v Berlin.

Česko. Iz Prage. — Časnik „Čeh“ iz gotovega vira poroča, da je pražka vlada po nalogu ministerstva notranjih uprav razposlala tajno okrožnico vsem okrajnim glavarstvom na Českem z ozirom na to, kako se imajo uradniki obnašati o prihodnjih volitvah za državni zbor. Ta okrožnica veleva političkim uradom neutralnost, to je, da ne delajo nikakega pritiska na volilce pri volitvah. Iz istega vira javlja se „Čehu“, da pri prihodnjih volitvah za državni zbor ne bodo v českih volilnih okrajih po službenem nalogu kandidirali tako imenovani „ustavoverni“ kandidatje, in da je na voljo stavljeno vsem cesarskim uradnikom in drugim odvisnim osobam, kakor učiteljem, da smejo slobodno glasovati kakor jim drago (tedaj tudi v ustavovernem smislu?).

Iz Trsta. — Dr. Bazzoni je za župana potrjen, čeravno so oficiozni časniki, ko je izvoljen bil, trdili, da vlada ne bode Nj. veličanstvu nasvetovala potrjenja, ker je Bazzoni še odločnejši progresista od dr. Angeli-a. Kmalu pa smo iz Dunaja slišali, da ministra Stremayer in Pretis se ne protivita potrjenju, češ, Bazzoni ni tako „kompromitiran“ kot Angeli. Namestnik Pino je šel na Dunaj in vladi priporočal, da je bolje potrditi Bazzoni-a, kakor nastaviti cesarskega komisarja, kajti to bilo bi podobno izjemnemu stanju, ki bi položaj v Trstu še nevarniši naredil.

Bosna. Iz Sarajeva. — V tukajšnji vladni tiskarni se nahaja osobje vsakovrstnih narodov in vér: 3 Čehi, 1 Kranjec, 3 Doljno-avstrijanci (vsi ti katoliki), iz Rumelije 1 (turk), iz pašalika Sarajevskega 14 (turkov 9, katolikov 4, Grk 1), iz pašalika Novopozarskega 1. Zraven teh so tu 1 Rus, 1 Prus in 1 Dalmatinec.

Rojaki!

Volitve poslancev za državni zbor dunajski so napovedane! Kmetske naše občine volijo 24. junija, mesta in trgi 30. junija, ljubljanska kupčijska zbornica 1. julija in velikoposestvo 3. julija.

Komaj mesec dni in treba bode našim možem, ki imajo volilno pravico, stopiti na volišče.

Odveč bilo bi obširno razkladati, kako neizmerno važne so ravno te volitve, po katerih gre pred vsem za to, da se prihodnjemu državnemu zboru predrugači ona večina, ki je zadnjih 6 let gospodovala na Dunaji.

Zdaj, rodoljubi! gre prav za to, da ne še iz spomina nam izbrisane preblage besede cesarjeve postanejo resnica: „Tako, kakor dozdej, ne more več dalje biti“, in: „Mir mora biti med narodi mojimi!“

Da se izpolnejo te besede Njegovega Veličanstva, bodo vsi lojalni državljani avstrijski zastavili vso svojo moč v to, da naša, to je državnopravna stranka, zmaga v prihodnjih volitvah in si tako nakloni priliko, razodeti prihodnjemu državnemu zboru, da tudi Slovenci hočemo ustavo in da še prav iskreno hrepenimo po ustavi, ali po ustavi taki, ki je pravična vsem narodom habsburške monarhije — in da tudi mi Slovenci se poganjamo za svobodo, a za svobodo pravo in ne za óni laži-

liberalizem, ki dandanes svobodo in napredek pred vsem drugim v tem išče, da zatira verske in národne svetinje naroda slovenskega!

Da pa se kakor drugej, vsestransko vredi tudi pri nas na Kranjskem volitvena akcija, osnoval se je v Ljubljani centralni narodni volilni odbor, obstoječ iz mož, katerim je narod naš že zaupanje izkazal s tem, da jih je volil v deželni zbor kranjski ali za odbornike v mestni odbor ljubljanski, in še nekaterih družih spoštovanih rodoljubov. Tako sestavljeni centralni odbor si je za svojega načelnika izvolil dr. Jan. Bleiweisa.

Prva skrb centralnemu odboru je, da se po deželi osnujejo volilni pododbori, ki v vsem, kar se volitev tiče, imajo biti desna roka glavnemu odboru. Za to on ravnokar razpošilja rodoljubom po deželi dotične pozive.

Kar bode še družega v dosego srečnih volitev treba, naznanjali Vam bodo, dragi rojaki, poznejši oklici odborovi in pa naši narodni časniki.

In tako, rodoljubi, iskreno in z združeno močjo na delo, da zmaga dobra naša in pravična stvar!

V Ljubljani 26. maja 1879.

Za národni centralni volilni odbor:

Dr. Jan. Bleiweis,
odbora predsednik.